

Náhodník

Téměř pr\videlný obč\sník
13. středisk\ "HIAWATHA"

> ' ' <

Náhodné články

Náhodný tvar

Náhodní autoři

Náhodný vliv počasí

{ * _ * }

Náhodná cena*)?**(

Náhodné množství

/~_~\

Náhodné datum vydání }|{

Náhodná barva

Náhodné myšlenky

Náhodná témata

\ ° , ° /

Náhodná konjunkce planet

Náhodná kvalita

<| ˇ . _ ˇ |>

...a náhodou ho držíte právě vy!

*) cena časopisu je tentokrát vypočtena dle následujícího vzorce:

$x = \lim_{\infty} x$ (počet členů redakce * počet goril na Zemi)

Konoy na rozcvičce: Točíme trupem...

Wabun: Co? Chrupem?

Junáci vzhůru

Už jste někdy cestovali časem? Pokud vám to maminka vždycky zakazovala, máte nyní jedinečnou příležitost.

S Náhodníkem je možné všechno. Takže se zhluboka nadechněte, přeneseme se o tři měsíce do minulosti. Doprostřed dlouhých letních prázdnin, kdy světu vládly

podsadové stany, sluneční brejle a zmrzliny a jejich společný nepřítel – škola – byl dočasně zahánán do ústraní. Do dob, kdy právě skončil náš skautský tábor.

Toto se líbí čtenářům Waliča, anonym a dalším (1).

Čtenářka Aya napsala:

Potáborové číslo v listopadu? Když jste to psali tři měsíce, mohl mít tento Náhodník aspoň 128 stran!

Čtenář Osseo reaguje:

Jo, jako záchodový čtení dobrý, ale během jednoho zasedání ho přečtu dvakrát, a jednou pozpátku!

Stýská se vám po táboře?

Tábor... To slovo v nás probouzí mnohé radostné vzpomínky. Vyložme si ale karty na podlahu. Nejlepší část roku přijde znovu až za rok.

Ale klídek. Tímto těžkým obdobím vás provede naše redakce složená z věhlasných psychologů a také dlouholetých táborníků (utřeme slzičku). Proto jsme se rozhodli přenést náš tábor přímo k vám do obýváku. Doufáme, že po přečtení tohoto článku vaše srdce zaplesá a vy bez obtíží přežijete rok bez tábora.

Nuže, zde je moudrost našich indiánských předků:

1. Záchodové prkénko si objijte dřevem a na toaletu si pověste stromeček s vůní lesa (k sehnání v každé kvalitní benzínce)

2. Do kuchyně si pořídte hrnce o minimálním objemu 50 litrů. Nešetřete točeným salámem a medomáslem! Zbytky jídla pak můžete obdarovat sousedy

3. Chybí vám táboráky? Uprostřed obýváku si do koberce vyřízněte otvor kruhového tvaru a obložte kameny. Černý flek, který se vám určitě brzy objeví na stropě, můžete obložit

hvězdičkami. Varování: berte ohled na sousedy, nebo je aspoň přizvěte k ohni.

4. Do školy jezděte zásadně Avií s panem Ditrichem.

5. Nastavte si budíka na jednu hodinu v noci a dvě hodiny obcházejte okolí vašeho bydliště. Kolemjdoucím se vždy ochotně nabídněte, zda nechtějí doprovodit na záchod.

6. Pro skauty a vlčata: v devět večer si dejte se sousedy sraz na chodbě na fotbálek

7. Na konci vaší terapie nezapomeňte ve svém pokoji a kuchyni vybourat všechny poličky a svázat je provázkem.

Čtenář Šikula napsal:

Požaduji od redakce finanční vyrovnání za záchodové prkénko – rozlomilo se vejpůl, když jsem do něj zabíjel hřebíčky.

Redakce reaguje:

Jaké hřebíčky jsi do prkénka zabíjel?

Čtenář Šikula reaguje:

Normálně, 150tky.

Toto se líbí čtenářům Sharpey, Winky a dalším ze skupiny Téráky nejsou hřebíky! (31)

Čtenář Regi reaguje:

No to je jasný, ne? Čím větší hřebíky, tím víc to drží. To je přímá úměra, to nás učili na škole.

}}{ já jsem motýl....

5

Óda na tábor

Myslel jsem, že jedu na svatbu,
však to byl velký omyl
– jel jsem na stavbu.

Kdosi mne vážně oklamal,
mám závažné tušení,
že ten člověk Pešni se jmenoval.

Na stavbu našeho tábora,
to by jeden netušil,
jakou paseku mu to v plánu nadělá.

A tak vám milí vážení,
podám svědectví o tom,
kde stálo to slavné ležení.

Voda tábor obtéká,
dostal jsem svůj první job,
musel jsem do potoka.

Byly, byly povodně,
mostek už není tam,
kde býval původně.

A tak v té studené vodě,
zmrzlej celej člověk,
věnuji se této ódě.

Co jiného mi zbývá,
vždyť z vrchu na mne
půl oddílu zírá.

Večer nadešel čas fotbálku,
vždyť správný junák,
ten nemůže znát zahálku.

A správný trampík taky ne,
došli hrát i Pražáci,
ach, jak je mi to nemilé.

Únavou slintám, do vody nelezu,
budu velmi rád,
když tělo do postele donesu.

V deset, vyčerpán, pad' jsem na postel,
chrápu jak nebožtík,
co si omylem lehl támhle za kostel.

Ráno, dobrá zpráva!
Viróza přišla,
tu přežije snad jen ta kráva. (není myšleno vůči žádné
osobě, kráva v senožatském JZD)

Pak vzpomínka na naši pokladovku,
kdy ztráta mapy,
neznamenalala jen ztrátu naděje dostat se v osm domů.

Je tu konec tábora!
jeden by fakt neřekl,
jakou paseku mu to nejen v plánu nadělá.

Počkat počkat! Je tu ještě bouračka,
ale jak Pešni tvrdí,
letos to bude brnkačka.

Toto se líbí čtenáři Thor, Falco, Inti, Karel Hynek Mácha a dalším ze skupiny Milovníci poezie (5).

Čtenář Méďa napsal:

Bylo to na mě fakt dlouhý, tak jsem si přečetl jen první a poslední verš – a dobrý!

Toto se líbí čtenářům Winta, Winky, Wabun a dalším ze skupiny Čteme jen poslední stranu knížky (1).

Čtenář Pešni napsal:

Nevím, kdo skládal tuhle básničku, ale příští tábor udělám desetidenní stavěčku a desetidenní bouračku, ať má o čem psát!

Toto se líbí čtenářům Naška, Mike a Shade.

Čtenář Karel napsal:

Když jsem byl malý, ve škole jsme se učili recitovat Polednici. Už vím, co se budou učit moje děti.

Pešního paměti

Můj milý deníčku, dostal jsem za úkol zkontrolovat jeden tábor a tak jsem si určil den a vyjel na ně. Všechno ale nebylo, jak jsem si představoval...

Začalo to už po cestě. Vše probíhalo hladce, užíval jsem si krásné prostředí D1 a těšil se z odlesků slunce na mém čerstvě umytém a navoskovaném autě, které se úspěšně hrnulo ke kontrole onoho tábora (muhehe). Po dlouhé a radostně strávené návštěvě v McDonald's jsem se s plným žaludkem a s Colou v ruce vydal konečně vstříc tomu táboru. Pak to začalo...

Noční můra ovoněná JZD, politá značnou porcí bahna,

po které přišla jako třešnička TA kaluž. Ta kaluž (ani na to teď nemůžu pomyslet, bez toho aniž by se mi to zas a znovu neobjevovalo před očima...) se přede mnou a mým miláčkem zjevila z ničeho nic jako Cindy, když se zařvou přídavky. Najednou byla tam... Zela přede mnou jako Hnědá díra, nenávratně jsem se k ní přibližoval. Zmizelo v ní vše! Moje auto, jedna moje adidaska a zřejmě i moje hrdost. Vod tý

doby jsem byl myšlenkama docela rozlítanej a nedokázal jsem myslet na nic jinýho než na moje ubohý autíčko a tu fakt dobrou prodavačku v Mekáči.

Když jsem teda jako konečně dorazil do tábora, uvítala mě na první pohled příjemná kočena. Byla mi nějak povědomá. Přivítala mě „Nazdar bratře!“ – prostě jako typická skautka. Hnedka jsem se pustil do nenápadný kontroly a analýzy. Jako šlo to, ale teda jako vždycky se něco najde. Jako třeba vůbec se neobtěžovali s uvítacím zákuskem a teda jako nějakou tu Colu nebo třeba nějakou lonťák mi jako nabídnout

teda mohli! Místo toho mě teda aspoň jako pozvali na oběd – fakt bomba, ty vrtule bych si jako víc užil už snad jenom s nějakým supr sladidlem. Chtěl jsem ten oběd teda jako vyhodit do nejbližší latríny, ale než jsem vylezl

\ °,,° /

ten škrpál, zapomněl jsem, proč jsem tam teda jako vlastně lezl (!).

Abych to teda jako shrnul – kaluže moc hluboký a latríny moc mělký, no a stany byly stejně malý jako můj apetit. Jako nebylo to moc podle mýho gusta a rozhodně tady teda jako bylo co zlepšovat, ale když jsem si vzpomněl, odkud znám tu hlavní kočenu, řekl jsem si, že moje krev to přece nemů-

že vést zase tak blbě, ne? Syrovská louka je taky dost čupr místo a tak jsem si vytáhl zbytky od Meka, co mi zbyly v kufru, navíc těstoviny se přece jen nevaří taky každý den (aspoň doufám!).

Abych byl upřímněj, musím uznat, že příští rok bych tam chtěl přijet jako taky, ten tábor měl prostě, i když ne teda jako úplně doslova, koule. (Prostě respekt.)

Popůvky

Pro všechny naše věrné odběratele a fanoušky jsme se rozhodli zveřejnit horkou novinku našeho střediska. I přesto, že se o tomto objevu ještě moc neví, MY ho chceme dostat do VAŠEHO podvědomí. Aby se vám zahryzl přímo do mozku a nikdy už ho nepustil. O co se tedy jedná?

Vážení přátelé, s radostí vám oznamujeme, že mezi naše oddíly přibyl jeden úplný nováček – Oddíl Popůvky! V tomto vzkvétajícím oddíle se už nachází dvanáct nadšených a energií překypujících vlčat a světlušek, a jelikož se jeho vedení ujali Waun a Ryan s pomocí Cin-

dy, můžeme se těšit na světlejší zítřky. Tento soused Bosonoh nás ještě jistě překvapí... I přesto, že tento oddíl teprve začíná, věříme, že se mu povede dobře a vyrostе v něm skvělá parta malých Popůvčat. Proto jim do začátku přejeme spoustu sil a nadšení!

Toto se líbí čtenářům Ryan, Cindy, Waun, paní starostka a dalším ze skupiny I <3 Popůvky (32).

Přežijí jen silní

„Ty, ty ne, ty možná, počkej, asi jo, no ty ani omylem...“ chodí vedoucí okolo nováčků. Ano, i tak může probíhat nábor nováčků v Rusku. Nevěříte? Pro takové exoty tu máme speciální nabídku:

SPECIÁLNÍ ZÁŽITKOVÝ ADRENALINOVÝ NÍZKONÁKLADOVÝ
SKAUTSKÝ KURZ!

ОСОБЫЕ ОПЫТ Низкая стоимость Разведчик
КОНЕЧНО!

V první řadě zdůrazňujeme nízkou cenu kurzu, která činí pouhých 1500 Kč,- na úžasných 14 dní. V ceně je doprava speciálně vypraveným vlakem ruských státních drah z Prahy a Brna, strava, ubytování a dva žetony na použití WC evropského typu.

Na zájemce čeká letos nově otevřené středisko poblíž Novoagansku [N 61.930836, E 76.618896] v panenské sibiřské krajině.

Můžete se těšit na pestrý program tvořený vrcholnými ruskými kapacitami přes skautskou výchovu. První

den po příjezdu vás čeká ubytování ve vašich ubikacích a následný zahajovací nástup a rozdělení do družstev. Vrcholné ruské kapacity v oblasti skautské výchovy usoudily, že jakékoliv trapné seznamovací hry jsou již jen buržoazním přežitkem. Naopak na teambuilding se klade velký důraz. I proto se ještě týž den účastníci v čerstvě vytvořených týmech vydávají na své třináctidenní putování po tundře. Jak dodává jeden vedoucí z organizačního týmu, Sergej Sergejevič P.: „Tento program má za cíl

nejen udělat z účastníků pravého ruského kozáka, ale také probudit v nich lásku k Rusku, k přírodě a k sobě sama. Teambuilding je již jen jakousi třešničkou na dortu.“

Po návratu z puťáku, plní zážitků a dalších očekávání jste povinni předat svou uklizenou ubikaci uklízečce a odebrat se na další program, jímž je závěrečný nástup. Na nástupu jsou všichni přeživší vyhlášeni vítězi. Každý vítěz dostane pěkné odměny, jako například jízdenku do Kyjeva, ruskou uniformu nebo samopal.

Čtenář Yuškin napsal:

No nevím. Přijde mi to jako akce pro cukříky.

) *?*

Epos o medu

V zemi překrásné, v níž travnaté pahorky střídaly se s kupkami hnoje, kde mok černý nesouc jméno kofola tekla proudem a v níž božského bylo klidu, udál se tento příběh. Poslouchejte dobře.

V míru a přátelství žily zde roje včel, čmeláků a sršáňů. Každý večer hodovaly pospolu. Však šarvátka nepěkná jednoho dne vkráčela na práh jejich úlů. Pravil jeden včelák, mohutný a silný byl jak Medvěd, a našťvaný jak Shade probuzený na hlídku. „Hledte, přátelé. My, včelky, celé dny med nosíme do úlu, zatímco čmeláci a sršni zadky své válí na louce, a pak med náš pojídají.“ Ostatní

včelky
mu
musely
dát za
pravdu.

Tak stalo se, že celý včelí úl, jakožto i čmeláci a sršni začali se chystat na rvanici nemalou.

Pak vypukl ten slavný den. Kdy všichni do jednoho vytáhli na lúky, ni malý čmeláček a světluška v úle nezaháleli. Svedl se boj o poslední

zásoby nektaru. Mnozí hrdinové proslavili se toho dne. Básně se o nich budou psát a písně pěti. Malá včelka Áďa, rychlá jako skaut běžící na latrínu po pozření kupy bramboráků nebo langošů. Hrdinové Sharpey, Algi a Winta, silní tak, že by v každé ruce stan uzvedli a u toho by si prozpěvovali. I další hrdiny jste zřítí mohli. Oddíly včelek, zvané vlčáci a světlušky, medu nanosili tolik, že úly přetékalý a čmeláčí strážé Thor a Naška kopati nové vsakovačky museli, neb ani celý hladový oddíl skautů toliko medu pojísti nezvládl.

Přes strasti této bitvy se nakonec lid vezdější sešel,

) *?*(

vyčerpán po celodenním válčení a sbírání strdí a usedl unaven na drn. Tu omluvili se sršáni. „Pravdu jste měly, včelky. Celé dny jsme se jen flákali a medu vašeho pojídali. Odteď budeme s vámi táhnout za jeden provaz a sbírat medu společně.“

A tak bujaré veselí započalo. Po jedenadvacet dní a jedenadvacet nocí se radovali, pekli medové koláče v hrnci seetnově, smažili pokrm jež jméno „lančmít na medu“ si vysloužil a proslul i v krajích jiných. Chleby se opět šiditi přestaly, a místo medomásla mazaly se medem pravým. A med i přátelství znovu zalilo tento kraj.

Karlova svatba

I když už se tato skutečnost považuje za známou a co si budeme povídat, vědí to už prostě všichni, naše redakce se rozhodla, že i přesto věnuje jeden článek právě této výjimečné události. A vzhledem k náhodnosti vycházení tohoto časopisu, není se čemu divit, že vám vše představujeme až o půl roku později.

V květnu se totiž odehrála výjimečná svatba jednoho důležitého člena našeho střediska - Karla Konečného a členky 14. střediska Marušky Kohoutkové. Přinášíme tedy reportáž ze svatby:

Svatba byla krásná! Hostina byla krásná. Nevěsta a

ženich také, ale to snad ani netřeba zmiňovat.

Přejeme novomanželům i nadále spoustu štěstí a lásky do jejich společného už půl roku trvajícího života a plný oddíl dětí!

Reportér napsal:

Omlouvám se za délku reportáže. Zapomněl jsem si redaktorský deníček doma, tak jsem si vše musel zapisovat na upocenou ruku.

Zapad' den

Máme za sebou další číslo. A vidíte, ani to nebolelo. Doufáme, že na vás Náhodník nezanechá trvalé následky a do vydání příštího čísla na sobě nepozorujete žádné abstinenční příznaky.

Již teď přijímáme návrhy na další články! O čem chcete slyšet? Uniklo nám ve středu něco, co by stálo za zmínku? Bohužel, naši agenti nemůžou být všude. Svěřte se naší redakci – Berušce, Regimu a Wabunovi. Budete zahrnuti vděčností a nerozdanými časopisy!

Čtenářka Naira napsala:

Já bych jeden návrh měla. Víc Frků! Poslední strana nestačí, přidala bych dalších 10-20. Vlastně nic dalšího psát ani nemusíte.

Čtenářka Kitty napsala:

Mám problém. Každých pět minut chodím vybírat schránku, i když vím, že tam nový Náhodník nebude – jsem závislá?

Čtenářka Cindy reaguje:

To je v pořádku – já takhle chodím do ledničky.

Toto se líbí čtenářům Konoy, Stur, Regi a dalším ze skupiny Půlnoční návštěvníci ledniček (48).

Tomm na Lysé hoře: „Co je, Sture, fotíš tu mlhu okolo? To můžeš rovnou vyfotit bílej papír.“

Konoy na Stena do dílny: „Tak co, Stene, už to máš hotový?“

Sten: „Ne. Čekám, až Ishi uvolní svěrač. Teda svěrák.“

Šewon při házení granátu na atleťácích: „Já kdybych byl ve válce a házel granátem, musel bych vždycky doběhnout k nepřátelům hodně blízko, abych dohodil.“

Wabun: „Mám tak mastný brejle, že by se na nich daly smažit vajíčka.“

Shade: „Schválně, víte, z čeho se vyvinuly žirafy?“

Tomm: „Ze Stura?“

Aya: „Už by měla být zase nějaká svatba.“

Regi: „Jo no, třeba Idiga!“

Idiga: „Samozřejmě, já už jsem holka na vdávání.“

Aya: „Super, tak kdy nás pozveš?“

Idiga: „Až to bude legální!“